

full dominical

Església de Menorca

Número 1868 - Any XXXVII - 25 març 2018

passant per la vida

MIRAR LA CREU DES DE LA PLAÇA

Benvolguts diocesans:

Ens queda fer una última mirada a la creu de Crist. L'hem contemplada des de dalt i de front. Ara hem de mirar-la des de baix, des de la plaça, des de la nostra illa de Menorca, des del món. En aquesta mirada es revela el significat de la creu per al nostre món, el que diu a la nostra societat, als seus valors i a la seva mentalitat.

La primera paraula que ve a la ment és aquesta: revolució. La creu és veritablement revolucionària, perquè trastoca tots els valors del món. La creu és una crida poderosa a transformar el nostre món, a construir una nova humanitat amb la força de l'amor. Si el món sabés la força revolucionària de la creu, tremolaria. La creu proclama un missatge alternatiu a aquesta societat materialista i hedonista. On ella diu benestar, la creu diu servei; on ella diu tenir més, la creu diu lliurament i solidaritat; on diu plaer, ella diu renúncia. Potser per això el món vol retirar el símbol de la creu dels llocs públics.

Quan mirem des de baix veiem també que la creu ens empeny a la solidaritat. No podem acostar-nos al misteri de la creu si no descobrim als germans que la porten. La creu és invitació a ser cirineus i ajudar els homes a portar la seva creu. Qui mira amb sinceritat la creu de Crist es veu compromès a ser solidari amb tots els crucificats d'aquest món: els que viuen en pobresa i marginació, els que són maltractats o viuen en soledat, els que són rebutjats o discriminats. La creu eixampla el nostre cor i ens fa solidaris amb els altres.

Finalment, en mirar la creu des de baix els cristians ens sentim impulsats a anunciar la seva força salvadora, a proclamar joiosament que en la mort de Crist es troba la salvació del món. Quan ens van batejar, vam anar signats amb la creu. També en la nostra confirmació el ministre va ungir el nostre front amb el crisma traçant sobre ell el senyal de la creu, que és el símbol radical del cristià. Aquests signes ens

recorden que hem estat curats per la creu, però també la necessitat de ser testimonis de la creu, de proclamar el seu missatge d'alliberament. Hem de comptar als nostres contemporanis el missatge de la creu i fer-los veure que s'equivoquen quan pensen que els diners, el plaer o el poder els salvaran. Només l'amor fins a l'extrem d'acceptar la creu és salvador. Quan celebrem l'Eucaristia diem: "Anunciem la vostra mort, Senyor". És un anunci joios. El Messies crucificat és la força de Déu!

No tinguem por d'apropar-nos a ell i contemplar la creu en totes les seves dimensions. Durant aquesta Setmana Santa que començam, alcem els nostres ulls per mirar la creu i omplir-nos de vida. Com els jueus al desert miraven l'estendard amb la serp que Moisès havia aixecat, nosaltres elevem els nostres ulls per omplir-nos de vida.

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

ARNALDO PANCAZZI

L'Associació LIGAMS d'acompanyament en el dol de Menorca ha celebrado su décimo aniversario en Ferreries con una serie de actos, entre los cuales se incluía una conferencia que pronunció el Padre Arnaldo Pancrazi, desplazado desde Italia expresamente, bajo el título: "El laberinto del suicidio". Con él hemos hablado brevemente de este espinoso tema.

Padre Arnaldo, ¿cómo podemos definir el suicidio?

Es la acción de quitarse voluntariamente la vida que lleva a cabo una persona. Son diversas las circunstancias que pueden influir en tal decisión. A veces se trata de una reacción fuerte e impulsiva ante una situación que ha herido o perturbado gravemente la vida de esta persona, aunque, en ocasiones, puede ser el resultado de un largo proceso que la aboca a experimentar un sentimiento de inutilidad y vacío ante la vida. Con frecuencia se llega también al suicidio tras sufrir una experiencia dolorosa o un fracaso, que suscitan unos pensamientos y fijaciones a nivel emotivo que atormentan a la persona, que se reconoce incapaz de superarlas. En tal estado de confusión y amargura, las duras circunstancias pueden inducirla a tomar una decisión tan extrema con la finalidad de acabar definitivamente con el dolor que atenaza su existir, sin pensar en las fatales consecuencias que este acto puede generar en la vida de las personas, especialmente las más queridas y cercanas.

Aunque, como una posibilidad, el suicidio puede afectar a cualquier persona, ¿no es cierto que hay unos condicionantes, que Usted llama elementos de prevención?

Sí. Es evidente que algunos pueden serlo, por ejemplo, gozar de un entorno familiar sano y de unas amistades estables; el hecho de tener fe y una dimensión espiritual; el tener una imagen positiva de sí mismo; tener la capacidad de enfrentarse a las adversidades; tener objetivos sólidos en la vida. Todos ellos son factores que pueden proteger a la persona de recurrir a tan fatal opción.

¿Cómo afrontar el duelo ante el suicidio de una persona querida y cercana?

En primer lugar yo diría que, en este caso, la Iglesia puede tener un papel muy positivo. Pensemos que uno de los primeros actos después de la muerte, es el ritual del funeral y del entierro, al que acuden muchas personas. Allí, desde el púlpito, la intervención del sacerdote puede ayudar a facilitar la vivencia de esta etapa inicial, que implica un momento doloroso para la familia, desde la misericordia y el amor, de la cercanía a los familiares, que necesitan sentirse arropados y acompañados no únicamente en tal difícil trance sino también después, propiciando con ello que la familia compruebe que el familiar fallecido es recordado y tiene un lugar en el corazón de muchas personas. Los familiares han de poder expresar cómo se sienten y cómo gestionan el proceso del dolor.

Se trata, también de dar tiempo al dolor; necesario para aceptar lo que ocurrió. Es importante que los familiares experimenten la solidaridad y el afecto de otras personas, unos dones que, a buen seguro, contribuirán a cicatrizar la herida de una pérdida irreparable y dolorosa.

Muchas gracias, Padre, por su reflexión.

Diego Dubón

la paraula de Déu

Processó dels rams

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 11, 1-10

Quan s'acostaven a Jerusalem, devora Bet-Fagué i Bet-Hània, cap a la muntanya de les Oliveres, Jesús envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: "Anau al poble d'aquí davant, i tot d'una que hi entrareu trobareu un pollí fermat, que ningú no l'ha muntat encara. Deslligau-lo i duis-lo. Si qualcú us deia: Per què feis això?, digau-li: El Senyor l'ha de menester, i de seguida el tornarà aquí." Ells se n'anaren i trobaren un pollí fermat, fora, en el portal d'una casa, i el deslligaren. Alguns dels qui eren allà els deien: "¿Què feis, que deslligau el pollí?" Ells respongueren tal com els havia dit Jesús, i els deixaren fer. Duen a Jesús el pollí, el guarneixen amb els mantells i ell hi puja. Molts estenien els mantells pel camí, i altres, ramatge que collien dels camps, i els qui el precedien o el seguien

Procesión de las palmas

Lectura del santo evangelio según san Marcos 11, 1-10

Cuando se acercaban a Jerusalén, junto a Betfagé y a Betania, frente al monte de los Olivos, Jesús envió dos de sus discípulos, y les dijo: Id a la aldea que está enfrente de vosotros, y luego que entréis en ella, hallaréis un pollino atado, en el cual ningún hombre ha montado; desatadlo y traedlo. Y si alguien os dijere: ¿Por qué hacéis eso? decid que el Señor lo necesita, y que luego lo devolverá. Fueron, y hallaron el pollino atado afuera a la puerta, en el recodo del camino, y lo desataron. Y unos de los que estaban allí les dijeron: ¿Qué hacéis desatando el pollino? Ellos entonces les dijeron como Jesús había mandado; y los dejaron. Y trajeron el pollino a Jesús, y echaron sobre él sus mantos, y se sentó sobre él. También muchos tendían sus mantos por el camino, y otros cortaban ramas de los árboles, y las tendían por el camino. Y los que iban delante y los que venían

Diumenge de Rams

cridaven: "Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el regne del nostre pare David, que està a punt d'arribar. Hosanna a dalt del cel."

Missa

Lectura del llibre del profeta Isaïes

50,4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un mestre. El Senyor m'ha parlat a l'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant ofenses i escopinades. El Senyor m'ajuda: per això no em don per vençut; per això par com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm Responsorial 21

detrás daban voces, diciendo: ¡Hosanna! ¡Bendito el que viene en el nombre del Señor! Salmos ¡Bendito el reino de nuestro padre David que viene! ¡Hosanna en las alturas! Y entró Jesús en Jerusalén, y en el templo; y habiendo mirado alrededor todas las cosas, como ya anocheecía, se fue a Betania con los doce.

Misa

Lectura del libro de Isaías

50, 4-7

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

R: **Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

2, 6-11

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau i fer-se semblant als homes. Començà a portar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i davall la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin, que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc

14, 1 - 15, 47

Salmo responsorial 21

R: **Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

2, 6-11

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y un muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos

14, 1 - 15, 47

evangeli i vida

Beneït el qui ve en nom del Senyor

Francesc Triay

El triomf de Jesús el Messies, anunciat amb l'entrada a Jerusalem, no és d'un exèrcit poderós i muntat a cavall, és el triomf humil i de servei de l'Home que s'entrega per amor a tots els homes i dones de la història, també per a tu i per a mi. Aquest Jesús aclamat pels senzills i els infants, d'aquí poc serà traït, humiliat, befat, condemnat a mort i crucificat, com un malfactor, fora de la ciutat, exclòs.

Quants innocents al llarg de la història han estat menyspreats i esclafats en nom de la llei dels més forts i poderosos, lleis, sovint, sense ètica, no fonamentades en la justícia i l'amor, sinó en la força i l'arbitrarietat. Aquesta és la llei que ha mort Jesús, la llei que sovint empram els humans per a defensar els nostres privilegis, adquirits,

sense pensar que l'únic privilegi vàlid és l'amor qui dona vida. El privilegi que ens ensenya Jesús qui dona la vida per a tots.

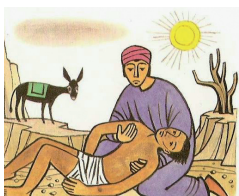
De moltes maneres Jesús ha denunciat les lleis humanes que van contra els drets de la persona. Recordem, sinó, la seva actitud vers el leproso a qui la llei prohibia atansar-se als altres (cf Mc 1, 40), les seves guaricions en dissabte (cf Lc 6, 6-11) i podríem dir, el cas més desafiant, el perdó de l'adúltera (cf Jn 8, 1-11). La seva manera de parlar i d'actuar és per ajudar-nos a entendre que mai es pot oprimir la persona en nom de Déu. La llei de Déu no pot ser mai opressiva, sinó sanadora, alliberadora, per tal que l'ésser humà pugui arribar a la seva plenitud.

No és per gràcia de Déu que es pugui

oprimir el poble, ni tampoc és pel poder del poble que es poden fer lleis opressives, les lleis sempre han d'ajudar a la persona a créixer en dignitat i s'han de fer per defensar els drets dels més indefensos i no al revés.

Aquesta és la victòria de Jesús que entra a Jerusalem, qui, per la seva coherència, serà executat com un malfactor, fora de la ciutat, a un lloc ben visible perquè pugui ser insultat i menyspreat per tots. En això es manifesta l'amor de Déu per tots els homes i dones de la història. Què molt ens costa aprendre la lliçó de l'amor!!

Aquest Jesús, que entra a Jerusalem, entrega el seu Cos com aliment i la seva Sang com beguda per a continuar present entre nosaltres, perquè amb la nostra entrega continuï la seva.

dimensió social de l'església (15)

Cooperació Fraternal

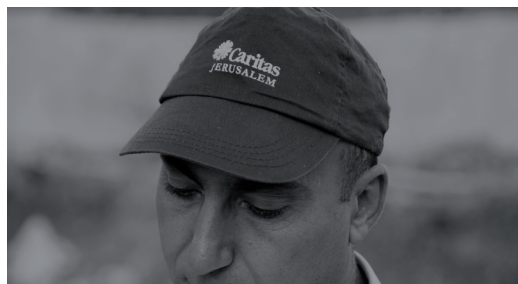
Raquel Hernández Sosa

Al món actual, la injustícia i la desigualtat internacional estan cada dia més presents en la nostra realitat, les catàstrofes naturals als països del sud, guerres, pobresa, la mobilitat humana forçosa.

Una de les nostres respostes davant aquesta sagnant realitat mundial és la **cooperació internacional**, expressió de la universalitat de la caritat de la nostra Església. La solidaritat i el compartir que traspassen els límits geogràfics i s'estenen per altres continents amb la finalitat de donar suport als nostres germans i germanes que s'enfronten a situacions de pobresa, no solament en

casos d'emergència, sinó amb la necessitat permanent d'ajuda al desenvolupament.

Aquests són els valors fonamentals que caracteritzen la nostra cooperació i la converteixen en **cooperació fraternal**, que accentua de manera especial la reciprocitat; el que implica una dinàmica d'anada i torna-

da, el suport mutu acompanyant a les organitzacions d'església als països damnificats fent front a la pobresa i l'exclusió.

La nostra acció en cooperació no ha d'implacar exclusivament una contribució econòmica, podent ser molt més integral: intercanviar i compartir, treballar en conjunt (cooperar), promoure l'autonomia personal i grupal, en definitiva, ajudar així a fer front a la vulnerabilitat dels països afectats.

Cooperació fraternal per descobrir la grandesa de tants pobles i cultures que ens enriqueixen, que ens faci qüestionar el nostre estil de vida i ens acosti a sistemes socials més comunitaris i amb més valors.

Fernando Martí Camps (15)
sacerdote, literato e historiador

Canónigo de la Catedral

Guillermo Pons Pons

En 1987 el obispo Deig otorgó a don Fernando Martí la categoría de canónigo de la Catedral Basílica de Menorca. Bien merecida tenía esta canonjía quien durante tantos años había servido a esa iglesia madre de la diócesis menorquina y con sus labores de cronista y archivero diocesano y su estudio de la historia religiosa de Menorca Cuando la consideración de canónigo ya no tenía socialmente la raigambre de tiempos

pasados, el Sr Martí Camps sentía hondamente el valor religioso y espiritual inherente a la Sede episcopal y a la iglesia en donde tiene asentada su cátedra el obispo. Así lo manifestaba este canónigo en su escrito titulado «Significado y misterio de la Catedral».

He aquí algunas de sus reflexiones: «El origen de la Catedral que ahora vemos en bien glorioso. Esta iglesia es el monumento que recuerda a través de los siglos la

reconquista realizada por el rey de Aragón Alfonso III en 1287 [...] La edificación se prolongó a lo largo de toda la primera mitad del siglo XIV. Con nave única muy espaciosa, seis capillas por banda y ábside pentagonal, dirigida hacia oriente según el antiguo simbolismo cristiano. El retablo absidal presenta las imágenes de la Virgen María en el misterio de la Purificación y a los lados las de san Juan Bautista y del Protomártir San Esteban»

Horaris Setmana Santa 2018

Arxiprestat de Ciutadella	Dijous Sant	Diven. Sant	Vig. Pasqual
La Catedral	19	17	21
Sant Francesc	20	17.30	20.30
Sant Esteve	20	18	20.30
Sant Rafel	20	17	20.30
St Ant. M ^a Claret	20	17.30	21
M ^a Auxiliadora	20	17	21
Santa Clara	19.30	17.30	20.30
Sant Miquel	20	12	A la Catedral

Arxiprestat del Centre	Dijous Sant	Diven. Sant	Vig. Pasqual
Ferrerries Santa Maria	20	18	22
Es Mercadal Sant Martí	20.30	18	21.30
Alaior Santa Eulàlia	20.30	18	21.30
Es Migjorn St. Cristòfol	20	18	21.30
Fornells Sant Antoni	19.30	18	19

Arxiprestat de Maó	Dijous Sant	Diven. Sant	Vig. Pasqual
Santa Maria	19.30	12	21
Sant Francesc	19.30	13	22
El Carme	20	17	A Sant Francesc
La Concepció	18	17.30	A Santa Maria
Sant Antoni	20	17	21
Concepcionistes	18.30	16.30	21
Es Castell	20	18	21
Sant Lluís	19.30	18	22
Sant Climent	18	13	A Sant Antoni

Missa Crismal

Dimecres 28 de març, a les 20 h, a La Catedral

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA Salms de la 2 ^a Setmana:	Dg. 25, Diumenge de Rams: Processó: Mc 11, 1-10 o bé: Jo 12, 12-16. Missa: Is 50, 4-7 / Sal 21 / Fl 2, 6-11 / Mc 14, 1-15, 47.	Dc. 28, Dimecres Sant: Is 50, 4-9a / Sal 68 / Mt 26, 14-25.	30 / He 4, 14-16; 5, 7-9 / Jo 18, 1-19, 42.	
	Di. 26, Dilluns Sant: Is 42, 1-7 / Sal 26 / Jo 12, 1-11.	Dj. 29, Dijous Sant: Missa del crisma: Is 61, 1-3a.6a. 8b-9 / Sal 88 / Ap 1, 5-8 / Lc 4, 16-21.	Ds. 31, Dissabte de la Sepultura del Senyor.	Dg. 1, DIUMENGE DE PASQUA: Fets 10, 34a. 37-43 / Sal 117 / Col 3, 1-4 o bé 1C 5, 6b-8 / Jo 20, 1-9 (o bé l'Evangeli de la vetla Pasqual).
	Dt. 27, Dimarts Sant: Is 49, 1-6 / Sal 70 / Jo 13, 21-33. 36-38.	Missa de la cena del Senyor: Ex 12, 1-8, 11-14 / Sal 115 / 1C 11, 23-26 / Jo 13, 1-15.	Dv. 30, Divendres Sant: Is 52, 13-53, 12 / Sal	

agenda

Setmana Santa i Pasqua

Dilluns dia 26: Processó del Via Crucis. Parròquia Sant Antoni de Fornells, a les 20 h.

Dimarts dia 27: Processó del Via Crucis. Parròquia del Roser des Castell, a les 20 h.

Dimecres dia 28: Missa Crismal a la Catedral de Menorca, a les 20 h.

Dijous dia 29:

-**Concert Sacra.** "Les set paraules" a Santa Maria de Maó a les 21 h.

-**Processó de la Sang.** Sortida de l'església de Sant Josep (Maó) a les 22.30 h.

Divendres dia 30:

Processó del Sant Enterrament:

-A Ciutadella a les 20.30 h, sortida de la Catedral.

-A Maó a les 20.30 h, sortida de Santa Maria. Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries 21 h.

-Parròquia de Sant Cristòfol, Es Migjorn Gran 21 h.

-Parròquia Sant Lluís, 21 h.

-Parròquia de Sant Martí, Es Mercadal: 21 h.

Dissabte 31 de març:

Concert de la Capella Davidica de la Catedral. **Rèquiem de Mozart.** Al Socors de Ciutadella a les 19 h.

Diumenge dia 1 d'abril:

Processó de l'Encontre:

-Parròquia de Santa Maria (Maó), presidida per Mons Francesc Conesa. A les 11.30 h, a continuació Eucaristia.

-Parròquia del Roser (Es Castell), a les 10.15 h. A les 11 h, Eucaristia. A les 12 h, "Cant del Deixem lo dol".

-Parròquia de Sant Cristòfol (Es Migjorn Gran). Processó de l'Encontre, Eucaristia i cant del "Deixem lo dol". 10,30 h

-Parròquia santa Eulàlia (Alaior) 10.30 h.

-Parròquia sant Martí (Es Mercadal) 11.30 h, a continuació Eucaristia i cant del "Deixem lo dol".

-St. Climent 11 h. Missa de Pasqua i cant del "Deixem lo dol".

Concert de Pasqua 2018

Capella Davidica: Rèquiem de Mozart. Al Socors de Ciutadella, a les 19 h.

Dilluns 2 d'Abril

A les 11.30 a la parròquia de St. Martí hi haurà el Cant del "Deixem lo dol" interpretat per l'Agrupació de St. Lluís.

Concert de Pasqua 2018

Capella Davidica: Rèquiem de Mozart. Al Teatre Principal de Maó, a les 19 h.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Xerrades quaresmals

A l'arxiprestat de Maó van tenir unes xerrades quaresmals sobre: "**Les obres de misericòrdia**".

Va iniciar-les Mn. Bosco Fanner, qui parlà de les obres de Misericòrdia corporals i Mn. Gerard Villalonga sobre les obres de Misericòrdia espirituals.

Una altra xerrada de quaresma es va fer a l'arxiprestat de Ciutadella, al Santuari de Mª Auxiliadora. El tema escollit té a veure amb el treball diocesà "Discernir per "evangelitzar",

Mons Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona va fer en veu alta unes "**Reflexions front els nous reptes de la Pastoral**".

Amb el seu estil entusiasta, Mons. Antoni, va concloure la seva xerrada amb dues propostes ben concretes: per donar resposta al repte actual ens hem de conscienciar que s'ha de fer una pastoral de conjunt i amb una convidada, de tu a tu, per animar a conèixer i seguir Jesús.

Foto: Sergi Febrer

El ministeri de la predicació

Els preveres de Menorca van tenir tres matins de Formació Permanent sobre "**El ministeri de la predicació**", que va impartir Juan Carlos Mateos González, Secretari de la Comissió del Clergat de la Conferència Episcopal.

Durant les tres jornades, el prevere de Toledo, va anar explicant el procés de la predicació homilètica, que inicià Jesús en la Sinagoga de Jerusalem, quan comentà la Llei i indicà que en aquell dia es complia el que deien les Escriptures.

S'aprofundí en la predicació i l'estil dels Sants Pares, per acabar analitzant l'estil i la forma de predicar dels dos darrers Papes Benet XVI i Francesc.

Igualment es van analitzar les nostres predicacions, comprovant que s'ha de partir d'una pregària intensa, i una Lectio Divina que ajudi el predicador a interioritzar l'Evangelí.

Recés quaresmal de CONFER-Menorca

El dissabte 3 de març, els religiosos i religioses de la CONFER vam tenir al Santuari del Toro una jornada de recés quaresmal. Una petita pausa de desert en el nostre camí cap a la Pasqua.

Francesc Conesa, el nostre bisbe, es va prestar amablement a animar la jornada. L'ambient de pregària, silenci i interioritat es va veure enriquit amb les seves dues belles xerrades que

ens van ajudar a aprofundir una mica més en l'autèntic sentit de la Quaresma i de la Creu: l'Amor. Quan falta l'amor, el món es torna gèlid. Quan l'amor es refreda, el cor s'endureix. Quaresma és una oportunitat per deixar que el cor es renovi, desmarcant-se dels falsos profetes i tornant al cor de carn: que veu les necessitats dels altres, que manifesta proximitat i tendresa, i que es compromet posant a disposició la pròpia vida i fins i tot els seus propis béns. Temps de donar sentit a l'oració, a l'almoïna i al dejuni a nivell personal i comunitari. La segona part va estar centrada en les diverses mirades des de l'arbre de la Creu: des de dalt -des de Déu Pare-; des del cor -es va lliurar per mi-; i des de la plaça -què diu la creu a la gent?-.

La jornada va acabar amb una eucaristia dedicada a la nostra Mare Maria en dissabte, seguida d'un dinar de germanor.

Ramón Palacios (Germà de la Salle)

